

A mi Diótörőnk

2012. NOVEMBER 21.

A Diótörő és Egérkirály egy olyan klasszikus, amely minden műfajt meghódított már, a híres Csajkovszkij féle meseballetten kívül számos rajzfilm és film készült belőle, de láthattuk már mesemusicalben, jégballetben és prózai darabban is. Az SZFE harmadéves tanulóit megragadta ez a csodálatos történet, amely most, hogy közeledik a karácsony, aktuális is válik.

Az Ódry Színpad Hevesi termében november 14-én tartották a zenés játék bemutatóját. E.T.A. Hoffman „Diótörő és Egérkirály” alapján Kapecz Zsuzsa és Gothár Péter írta, a zenéjét pedig Selmeczi György szerezte, és kísérte végig zongorán a fiatal színinövendékek vizsgaelőadását. Ez azért különleges, mert harmadéves hallgatók nem szoktak nyilvánosan játszani, de mivel igen jól sikerült a darab, ezért most kivételt tettek és mindenki megnézheti ezt a szórakoztató és klasszikus mesejátékot.

Anno Kaposváron ezt tíz évadon át műsoron tartották, akkora sikere volt, most Novák Eszter rendezésében kelt szárnyra, mint egy karácsonyi kisangyal, elhozva a gyerekeknek ezt a varázslatos ajándékot.

Kicsit újraértelmezték, aktualizálták és főleg magyarosították. Kicsit a miénkbe tették ezt a történetet. Marika és Frici lázban égve – és láss csodát, Frici tényleg lázas – várják az angyalt, amely elhozza a várva várt játékokat. Összegyűlik a család: a nagypapa, a szülők és a gyerekek, és már éppen a karácsonyi asztalhoz ülnének, amikor betoppannak a rokonok és velük jön az elkényeztetett lányuk, aki rögtön lefitymál mindent, még Marika újonnan kapott babáját is, a Diótörőt. A vacsora lezajlik egy kisebb vitával, de éppen ettől lesz olyan mulatságos.

Innentől kezdve jön az álom, ahol Marikával minden furcsaság és elképzelhetetlen megtörténik. Harc az egerekkel Egériában, a Krakatuk-dió feltörése és az álomból való ébredés.

És bár volt János Vitéz baba és Iluska baba is, de a két főhős, Babaország királynéja (Marika) piros pántlikával a hajában, és a nemzetiszínekben pompázó szivecskés pótlós életre kelt Diótörő mégis jobban emlékeztetett rájuk.

A magyar vonatkozás nemcsak itt jelenik meg, hanem Selmeczi György fantasztikus zenéjében is, ahol fellelhető a magyar népzene, a gyermekjátékok, rigmusok és az operett is.

A harmadévesek nagyon jól megoldották ezt a vizsgafeladatot, amely tele volt humorral, jókedvvel, és a legfontosabbal: szeretettel. Játékosan, energikusan vették az akadályokat, és most hazudnék, ha azt mondanám, hogy voltak gyengébb alakítások is, mert nem. Engem mindenki meggyőzött. Olyannyira, hogy volt olyan, akit húsz perc után ismertem fel egy másik szerepben.

Ez az a darab, amit minden gyermeknek látnia kell. De a felnőtteknek sem árt.

Köszönöm ezt a kellemes délutánt a harmadéveseknek: Bach Katának, Csapó Attilának, Janka Barnabásnak, Mészáros Blankának, Szabó Erikának, Tóth Andrásnak, Tóth Jánosnak, Vecsei Miklósnak, ifj. Vidnyánszky Attilának, Zoltán Áronnak és Zsigmond Emőkének.

Fotó: Piros Csilla